

získali povolení od města, by se dal napsat samostatný článek ... Díky vstřícnosti chomutovského Zooparku se podařilo dohodnout příjezd tří králů před radnici v tento den, a tím bylo o reklamu postaráno. Guláš chutnal všem a díky shodě náhod (nebo Boží prozřetelnosti?) se u našeho stánku zastavila reportérka Českého rozhlasu – Sever. Za chvíli už jste mohli v rádiu poslouchat zprávu o podařené akci chomutovské charity.

Při jednání s obchodním a marketingovým ředitelem hokejového klubu Piráti Chomutov padl návrh zopakovat akci s gulášem. V den hokejového zápasu Chomutov – Most se nad Českou republikou prohnala větrná smršť, takže stánek jsme tentokrát nepostavili (zůstalo jen u železné konstrukce). Zpočátku se nám s prodejem moc nevedlo, ale během 1. třetiny utkání proběhly na video kostce nad ledem dvě reklamy na tříkrálový gulášek a o přestávce už jsme nestíhali plnit misky pro hladové fanoušky. O našem úspěchu nejlépe vypovídají dotazy typu „Budete tady i příští zápas?“ a nevraživé pohledy od protějšího stánku s klobásami. Na začátku 3. třetiny nebylo co prodávat (!!!) a mohli jsme tak začít s úklidem. O tom, že i dnes nad námi někdo drží ochrannou ruku, nás přesvědčila průtrž mračen, která začala přesně ve chvíli, kdy jsme do auta nakládali poslední tyč stánku.

Začínali jsme tušit, že by letošní sbírka mohla být úspěšná. Po rozpečetění všech deseti kasiček na magistrátu města jsme se dopočítali k fantastické částce **65.236 Kč**. Takovou sumu se nikdy v historii nepodařilo v Chomutově vykoledovat!!!

Všem, kteří letos pomáhali s přípravou, koledováním nebo prodejem guláše patří veliké díky. Nebudu vás všechny jmenovat, protože bych určitě na někoho zapomněl a to by mě opravdu mrzelo. Víím, že jste tomu obětovali mnoho, ale dobrý skutek přece zahřeje ☺

Patrik

MOBILNÍ TELEFONY V KOSTELE

Vzhledem ke stále častějším případům, kdy během mše sv. někomu z přítomných zazvoní mobilní telefon, je nutné znovu připomenout, že kostel je místem, kde je slušností, ba přímo nutností mobilní telefon vypnout, nebo alespoň vypnout hlasité vyzvánění! Vždyť i např. v divadle se telefony vypínají a to se před zraky diváků odehrává pouhé představení a ne nejposvátnější tajemství Boží přítomnosti! Poslední dobou se stává téměř pravidlem, že během nedělní mše svaté někomu začne telefon zvonit. Může se jistě stát každému, že telefon vypnout zapomene, i když ho obvykle vypíná. Je však vrcholem neslušnosti, pokud člověk zvonící telefon během mše svaté nejenže nevypne (a tak býváme svědky toho, že dotyčnému mobil zazvoní ještě několikrát!), ale naopak dokonce hovor přijme! Zřejmě je nutné stále znovu si připomínat, proč a za jakým účelem vlastně do kostela chodíme. Kostel je přece posvátným místem a mše svatá není jen nějakou společenskou událostí, je oslavou Boha, má být sloužena k Jeho chvále a s tímto úmyslem se jí také mají účastnit věřící. Co však říká Bohu člověk, který v průběhu mše dokáže ještě telefonovat nebo odepisovat na sms? Uvědomme si, že svým neslušným chováním nejenže rušíme ostatní věřící v modlitbě a soustředění, ale zároveň urážíme Toho, kvůli kterému jsme do kostela přišli!

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS B

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
1.2.	4. v mezidobí	Dt 18,15-20	1Kor 7,32-35	Mk 1,21-28
8.2.	5. v mezidobí	Job 7,1-4.6-7	1Kor 9,16-19.22-23	Mk 1,29-39
15.2.	6. v mezidobí	Lv 13,1-2.45-46	1Kor 10,31-11,1	Mk 1,40-45
22.2.	1. postní	Gn 9,8-15	1Petr 3,18-22	Mk 1,12-15

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově
 Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01
 tel.: 474651396
 e-mail: dvojlístek.chomutov@seznam.cz
 web: www.farnostchomutov.cz

107. ČÍSLO

Únor 2015

Milí čtenáři,

zítra, na začátku měsíce února, oslavíme Svátek Uvedení Páně do Chrámu. Ve druhém polovině tohoto měsíce prožijeme Popeleční středu, již začne doba postní. Ještě před tím, 11. února, budeme ale slavit Památku Panny Marie Lurdské. A tento den, tak jak to kdysi ustanovil svatý papež Jan Pavel II., je také Světovým dnem nemocných. Doba, ve které žijeme, je poměrně dramatická, o hrozbách islamistů, o dění na Ukrajině a jiných událostech slyšíme často a čteme o tom různé komentáře. Je třeba tomu věnovat pozornost, ale neměly by nás tyto události odvést od toho, co je také podstatné a čím můžeme přispět k budování Božího Království mezi lidmi. A tím podstatným je následování Ježíše. Jedním ze způsobů jak ho následovat je služba bližním, zvláště těm, kteří potřebují naši pomoc, a to jsou také naši nemocní bratři a sestry. Velmi pěkně o tom ve svém listu ke Světovému dni nemocných píše papež František. A tak vám rád tento jeho list nabízím k rozjímání.

Papež František se obrací v tomto listu na všechny, kdo nesou tíhu nemoci, i na pracovníky a dobrovolníky ve zdravotnictví a na nás na všechny. Tématem letošního dne nemocných je při tom věta z Knihy Job, kde právě Job říká: „Slepému jsem byl okem a kulhavému nohou“ (29,15). A papež František rozvíjí toto téma z pohledu „moudrosti srdce“. Zabývá se tím, co je touto „moudrostí srdce“ myšleno, a píše:

„Taková moudrost není teoretickým a abstraktním poznáním nebo plodem úvah. Podle toho, jak ji popisuje svatý Jakub ve svém listě, je moudrost především „čistá, dále pokojná, shovívavá, poddajná, plná milosrdenství a dobrých skutků, ne obojetná ani pokrytecká“ (3,17). Je tedy postojem, který vlil Duch Svatý do mysli a do srdce toho, kdo se dokáže otevřít vůči utrpení druhých a kdo v trpícím poznává Boží obraz. Moudrost srdce znamená sloužit bratřovi.

Kolik křesťanů, (podobně jako Job, jehož morální velikost spočívala ve službě chudým, sirotkům a vdovám), i dnes prokazuje nikoli slovy, ale životem zakořeněným v ryzí víře, že jsou „slepému okem“ a „kulhavému nohou“! Jsou to lidé, kteří stojí nablízku nemocným, když potřebují stálou péči a pomoc při umývání, oblékání i jedení. Zvláště, když se tato služba prodlužuje v čase, může se stát namáhavou a zatěžující. Je poměrně snadné sloužit pár dní, ale je obtížné pečovat o člověka po celé měsíce anebo dokonce roky, i když on už ani není schopen poděkovat. A přece, jak velká je to cesta k posvěcování! V takových situacích lze počítat se specifickou blízkostí Pána.

*Moudrost srdce znamená být s bratrem. Doba strávená v blízkosti nemocného je posvátným časem. Je to chválení Boha, jež nás připodobňuje obrazu jeho Syna, který „nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny“ (Mt 20,28). Sám Ježíš řekl: „Já jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží“ (Lk 22,27). S živou vírou prosme Ducha Svatého, aby nám dal milost chápat toto často tiché doprovázení, při němž jsme vedeni, abychom věnovali svůj čas sestrám a bratřím, kteří díky naší blízkosti a náklonnosti pociťují lásku a útěchu. **Jak velká lež se oproti tomu skrývá za určitými názory, které tolik trvají na „kvalitě života“ a vnucují přesvědčení, že život vážně postižený chorobou není hoden toho, aby se žil!***

Moudrost srdce také znamená vycházet ze sebe a jít bratrovi v ústřety. Náš svět často zapomíná na zvláštní hodnotu času stráveného u lůžka nemocného, protože jsme zachvácení spěchem, frenetickou činností a výrobou a zapomínáme na rozměr nezištnosti, starosti a péče o druhého člověka. Za takovýmto postojem v podstatě často stojí vlažná víra, která zapomněla na Pánova slova „pro mne jste to udělali“ (Mt 25,40).

Moudrost srdce znamená být solidární s bratrem a neposuzovat ho. Láska potřebuje čas; čas na léčení nemocných a na návštěvu u nich; čas na to, abychom jim byli nablízku, jako to udělali Jobovi přátelé: „Seděli potom spolu s ním na zemi po sedm dní a noci a slova k němu žádný nepromluvil, neboť viděli, že jeho bolest je nesmírná“ (Job 2,13). Ale Jobovi přátelé v sobě skrývali negativní úsudek o něm: mysleli si, že jeho neštěstí je Božím trestem za jeho vinu. Pravá láska však znamená sdílení, které neposuzuje a nenárokuje si obrácení toho druhého. Je svobodná na rozdíl od falešné pokory, jež podvědomě usiluje o uznání a která má zálibu ve vykonaném dobru.

*Jobova zkušenost nachází svou autentickou odpověď pouze v Ježíšově kříži, nejvyšším skutku Boží solidarity s námi, který je naprosto nezištný a milosrdný. Přestože nemoc, samota a neschopnost často nabývají převahy nad naším životem prožívaným jako dar, může se zkušenost bolesti stávat přednostní možností pro zprostředkování milosti a zdrojem pro získávání a posilování moudrosti srdce. Proto chápeme, že Job, když se na konci své bolestné zkušenosti obrací na Boha, může prohlásit: „Jen z doslechu o tobě jsem slyšel, teď však jsem tě spatřil vlastním okem“ (42,5). **I lidé ponoření do tajemství bolesti a utrpení, jež je přijímáno ve víře, se mohou stávat živoucími svědky víry, která jim umožňuje setrávat v samotném utrpení, i když ho člověk svým vlastním rozumem nedokáže pochopit do hloubky.***

Svěřuji Světový den nemocných pod mateřskou ochranu Panny Marie, která ve svém lůně přijala a zrodila vtělenou Moudrost, našeho Pána Ježíše Krista. Maria, Trůne Moudrosti, jako naše Matka oroduj za všechny nemocné i za ty, kdo se o ně starají. Učiň, ať ve službě trpícímu bližnímu a skrze zkušenost bolesti dokážeme přijímat pravou moudrost srdce a umožňujeme jí, aby v nás narůstala.“

Tuto prosbu za vás všechny doprovázím svým apoštolským požehnáním. FRANTIŠEK
(redakčně zkráceno a upraveno)

Jak píše papež František, v nemoci, pokud je prožívána s vírou, je možné najít smysl, díváme-li se na kříž Krista a odevzdáváme-li se v ní Bohu tak, jako Job. Zároveň se ale nemocní neobejdou bez pomoci a to nejen bez pomoci lékařů a zdravotníků, ale také se neobejdou bez pomoci a blízkosti těch, kteří jim pomáhají nést jejich kříž a to nejen modlitbami. Velmi si vážím těch, kteří se například doma starají o své nemocné. Známe v naší farnosti několik takových krásných příkladů vzorné péče o staré a nemohoucí rodiče nebo o jiné příbuzné. Ne vždy je ale možné, aby péče probíhala doma, v rodině, ale vždy je možné, abychom se zastavili a čas věnovali těm, kdo to opravdu potřebují. Všem našim nemocným. V naší farnosti je dokonce několik bratří a sester, kteří se zapojili do aktivit

dobrovolníků, kteří pravidelně docházejí do zdejší nemocnice, většinou na oddělení následné péče (LDN). Mohlo by jich být i víc. A tak pokud by někdo z vás měl možnost a chuť prožít, jak píše papež František, „posvátný čas“ u lůžka nemocných, posloužit jim rozhovorem, četbou, nebo jen svou přítomností, je vítán.

V naší farnosti je více nemocných, kteří se za nás modlí a obětují. A tak i my na ně, stejně jako na všechny ostatní nemocné, rádi pamatujeme.

Přeji vám všem krásné dny. P. Radim

STANE SE

- V neděli **1.2. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.
- V pondělí **2.2. v 15.30 hod.** bude na děkanství modlitební setkání seniorů.
- Ve čtvrtek **5.2. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **6.2. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků a ministrantů.
- V sobotu **7.2. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.

V sobotu **7.2. bude rekolekce – duchovní obnova farnosti.** Začíná mší sv. v 7.15 hod. a pokračuje snídaní na faře a přednáškami v kapli. Zakončení kolem 11 hod.

Pozvání přijal P. Josef Peňáz.

- V neděli **8.2. ve 14.00 hod.** bude mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla v Březně.

V neděli **8.2.** v odpoledních hodinách začínají také pro zájemce z řad dětí a mládeže společné „jarní prázdniny“. Informace na nástěnce, případně na faře.

- V neděli **15.2.** bude sbírka na opravu varhan.

- V pondělí **16.2. v 15.30 hod.** bude na děkanství modlitební setkání seniorů.
- Ve čtvrtek **19.2. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **20.2. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků a ministrantů.
- V sobotu **21.2. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V sobotu **21.2. v 16.30 hod.** bude na děkanství příprava bířmovanců.

- V pondělí **23.2. v 16.30 hod.** bude na děkanství promítání dokumentu Ruka pokoje.
- Ve čtvrtek **26.2. bude v 17.00 hod.** na děkanství setkání manželat.
- V pátek **27.2. v 19.00 hod.** bude na děkanství promítání a beseda na téma **Itálie.**
- V sobotu **28.2. v 16.30 hod.** bude na děkanství příprava bířmovanců.
- V neděli **1.3. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.

65 TISÍC DOBRÝCH SKUTKŮ

Letošní Tříkrálová sbírka nezačala zrovna šťastně. Seznam se jmény dobrovolníků zůstal v kostele prázdný i přes opakované prosby otce Aloise. Po pár dnech se přece jen ozvalo několik statečných farníků s nabídkou pomoci. A tak se mohlo začít s koledováním.

Stejně jako v minulých letech, koledovalo se i letos v ulicích našeho města, před kostely, u Globusu i před zimním stadionem. Novinkou byl tříkrálový gulášek, který po napínavém vyjednávání přece jen uvařili v restauraci Radora. Dne 6. ledna jsme postavili zapůjčený stánek na náměstí 1. Máje a doufali, že se prodá všech 100 porcí guláše. O tom, jak jsme